

ÁLLÁSFOGLALÁS ⁽¹⁾**a képzett munkaerő migrációjáról és annak a nemzeti fejlődésre gyakorolt határáról**

Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés,

- amely 2007. június 25. és 28. között ült össze a németországi Wiesbadenben,
- tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződés 177., 178., 179., 180., 181. és 181a. cikkére,
- tekintettel a 2005. június 25-én Luxembourgban módosított ⁽²⁾, egyrészt az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok csoportja, másrészt az Európai Közösség és annak tagállamai között létrejött, 2000. június 23-án Cotonou-ban (Benin) aláírt partnerségi megállapodásra (a Cotonou-i Megállapodás) ⁽³⁾, és különösen annak a migrációról szóló 13. cikkére,
- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, „A migráció és a fejlődés kapcsolata: az EU és a fejlődő országok közötti partnerségre vonatkozó egyértelmű iránymutatások” című közleményére ⁽⁴⁾,
- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, „Az egészség terén mutatkozó emberi erőforrás-hiányra vonatkozó európai uniós cselekvési stratégiáról a fejlődő országokban” című közleményére ⁽⁵⁾,
- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz intézett, „Hozzájárulás az Európai Unió az ENSZ nemzetközi migrációról és fejlődésről folytatott magas szintű párbeszédével kapcsolatos álláspontjához” című közleményére ⁽⁶⁾,
- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, „A migrációval kapcsolatos általános megközelítés egy év távlatában: helyzetértékelés az átfogó európai migrációs politikáról” című közleményére ⁽⁷⁾,
- tekintettel az Európai Bizottság legális migrációra vonatkozó politikai tervére ⁽⁸⁾,
- tekintettel az Afrikai Unió állam- és kormányfőinek 2006. január 23–24-én, Khartoumban tartott csúcstalálkozójára, ahol megerősítették a migráció szintjével és a migráció által a fejlődésre gyakorolt hatással kapcsolatos tényeket;
- tekintettel az EU-ból, Latin-Amerikából és a karibi térségből érkezett szakértők részvételével 2006 márciusában tartott találkozó plenáris ülésén elfogadott, a migrációról szóló jelentésre,
- tekintettel a menekültügyért, a migrációért és a mobilitásért felelős AKCS-miniszterek első találkozásán, 2006. április 13-án Brüsszelben elfogadott, a menedékjogról, a migrációról és a mobilitás kérdéséről szóló brüsszeli nyilatkozatra és cselekvési tervre,
- tekintettel a migrációról és a fejlődésről szóló közös afrikai-uniós nyilatkozatra, amelyet a 2006. november 22–23-án, Tripoliban megrendezett EU-Afrika miniszteri konferencián fogadtak el,
- tekintettel a 2006. július 10–11-én Rabatban rendezett, a migrációról és fejlődésről szóló EU-Afrika miniszteri konferencia eredményeire,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének a nemzetközi migrációról és a fejlődésről szóló határozatára ⁽⁹⁾,
- tekintettel a 2005. decemberi, a 2006. márciusi és a 2006. decemberi Európai Tanács következtetéseire,

⁽¹⁾ Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés fogadta el 2007. június 28-án Wiesbadenben (Németország).

⁽²⁾ HL L 287., 2005.10.28., 4. o.

⁽³⁾ HL L 317., 2000.12.15., 3. o.

⁽⁴⁾ COM(2005)0390.

⁽⁵⁾ COM(2005)0642.

⁽⁶⁾ COM(2006)0409.

⁽⁷⁾ COM(2006)0735.

⁽⁸⁾ COM(2005)0669.

⁽⁹⁾ A/RES/61/208.

- tekintettel az ENSZ-közgyűlés 2006. szeptember 14–15-én New Yorkban rendezett, a migrációról és fejlődésről folytatott magas szintű párbeszédének eredményeire,
 - tekintettel az ENSZ főtitkárának a „Nemzetközi migráció és fejlődés” című jelentésére ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Nemzetközi Migrációs Világbizottság 2005. októberi, „Migráció egy összekapcsolt világban: új cselekvési irányok” című jelentésére ⁽²⁾,
 - tekintettel a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) 2006. júniusi, „A migráció hatása a küldő országokra: ismereteink” című jelentésére,
 - tekintettel a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet 2002. évi, „A magasan képzett személyek nemzetközi mobilitása” című jelentésére,
 - tekintettel a Világbank „Globális gazdasági kilátások 2006: a nemzetközi hazautalások és a migráció gazdasági következményei” című jelentésére ⁽³⁾,
 - tekintettel az ENSZ Fejlesztési Programjának (UNDP) „Emberi fejlődés 2001” című jelentésére,
 - tekintettel az Európai Parlament 2006. július 6-i, a fejlődésről és a migrációról szóló állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 17. cikkének (1) bekezdésére,
 - tekintettel a Szociális és Környezetvédelmi Bizottság jelentésére (AKCS-EU 100.012/07/fin.),
- A. mivel az egyének külföldre költözésének joga az elidegeníthetetlen emberi jogok közé tartozik,
- B. mivel a nemzetközi migráció a nemzetközi napirend elsődleges kérdésévé vált, amellyel a politikai döntéshozók napjainkban globális, európai és euro-afrikai szinten, valamint az európai és az AKCS-nemzetállamok szintjén egyaránt foglalkoznak, és mivel egyre szélesebb körben felismerik, hogy világszinten a migráció és a fejlődés szorosan kapcsolódnak egymáshoz és hatást gyakorolnak egymásra,
- C. mivel politikai körökben egyre nagyobb az egyetértés azzal kapcsolatban, hogy a migráció kezelésének javítása nagyon fontos előnyökkel járna, talán fontosabbakkal, mint a világkereskedelem akadályainak lebontása,
- D. mivel Európa közösségi és tagállami szinten sem fogadott még el olyan integrált migrációs politikát, és a migrációval, a fejlesztéssel, a kereskedelemmel és a biztonságpolitikával más-más, nem összehangoltan működő közigazgatási egységek foglalkoznak,
- E. mivel nincs nemzetközi egyetértés a (magasan) képzett személyek migrációjának a származási országokra gyakorolt tényleges hatásával kapcsolatban, és az agyelszívásról szóló vitát továbbra is jelentős mértékű zűrzavar és frusztráció jellemzi, különösen a megbízható statisztikai adatok, valamint az agyelszívás-jelenség kezelésére vonatkozó lehetséges politikai ajánlásokról szóló hatáselemző tanulmányok hiánya miatt,
- F. mivel az agyelszívás kérdését nem kezelik megfelelőképpen az EU-AKCS párbeszéd keretei között,
- G. mivel az AKCS-országok többségében a felsőoktatásban részesült felnőtt lakosság több mint 10 %-a emigrált az Európai Unióba, Észak-Amerikába és más fejlett országokban, a képzett munkaerő elvándorlása pedig legsúlyosabb mértékben a szubzaharai Afrikát érinti, ahol a felsőoktatásban részesült személyek közül a jelenleg az OECD-országokban élők aránya csaknem az egész régióban meghaladja a 20 %-ot ⁽⁵⁾, és az egyes kisebb országokban ez az arány eléri a drámai 80 %-ot ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ A/60/871.

⁽²⁾ www.gcim.org.

⁽³⁾ <http://www.worldbank.org/globaloutlook>.

⁽⁴⁾ P6_TA(2006)0319.

⁽⁵⁾ OECD – A migráció hatása a küldő országokra: ismereteink (2006).

⁽⁶⁾ Az ENSZ főtitkárának jelentése – Nemzetközi migráció és fejlődés (A/60/871).

- H. mivel, noha a migráció fő kiindulópontjai Ázsiában és Latin-Amerikában találhatók, Európa magasan képzett bevándorlói leginkább Afrikából érkeznek (a nem OECD-országban született, de az EU-ban élő magasan képzett személyek 13,5 %-a) ⁽¹⁾,
- I. mivel az egyes afrikai országokból kiinduló migrációra vonatkozó statisztikai adatok gyakran hiányosan és idejétmúltak, ez megfosztja a döntéshozókat egy, a döntések meghozatalához szükséges fontos eszköztől,
- J. mivel az ENSZ fejlesztési programja megállapítja, hogy az agyelszívás több milliárd dolláros veszteséget jelent a fejlődő országok számára ⁽²⁾, figyelembe véve a tudás jelentőségét, amely a globalizált világban a növekedés meghatározó tényezője,
- K. mivel a szubszaharai Afrikában az agyelszívás munkaerőhiányt okozhat egyes létfontosságú ágazatokban, különös tekintettel az egészségügyre és az oktatásra, amely pusztító következményekkel jár ezen alapvető fontosságú szolgáltatások biztosítására és minőségére nézve,
- L. mivel a képzett munkaerő elvándorlása a származási ország számára adókiestést jelent, vagy rosszabb esetben a képzett szakemberek oktatásába és képzésébe történt beruházás elvesztését, legjobb esetben nem közvetlen megtérülését jelenti, valamint a készségek és tapasztalatok elvesztését, amelyek hozzájárulhatnak a fejlődéshez,
- M. mivel az agyelszívás lassítja az innovációs folyamatot a küzdő országokban, tovább gátolva a gazdasági növekedés lehetőségeit,
- N. mivel az agyelszívás társadalmi hatásokat is kifejthet, azaz befolyásolhatja a családok összetételét, a nemek közötti egyenlőséget és a gyermekek oktatását és egészségét,
- O. mivel a migránsok gyermekeinek növekedésére, egészségére és oktatására hatással van a migráció, pozitív (a hazautalások csökkenthetik a gyermekmunkát és a háztartások többet költhetnek oktatásra és egészségügyre) vagy negatív következményekkel (a család szétbomlása, a stressz, a kevésbé hangsúlyos szülői felügyelet következtében előfordulhat, hogy gyakoribbá válnak az iskolai hiányzások és romlanak az iskolai eredmények),
- P. mivel több európai ország jogszabályokat fogadott el a képzett munkavállalók érkezésének – leginkább a „választott migráció” névvel illetett szelektív befogadási politikák alkalmazásával történő – megkönnyítésére, versenyre kelve Észak-Amerikával a fejlődő országok legképzettebb polgárainak megnyerésében, ami számos déli országban, különösen drasztikusan pedig a szubszaharai Afrika országaiban tovább súlyosbítja a készségek hiányát,
- Q. mivel, noha Európa és az AKCS-országok elkötelezték magukat, hogy törekedni fognak a millenniumi fejlesztési célok elérésére, beleértve a 2. számú (általános iskolai oktatás mindenki számára), a 4. számú (gyermekhalandóság csökkentése), az 5. számú (az anyák egészségének javítása) és a 6. számú (a HIV/AIDS, malária és egyéb betegségek elleni küzdelem) célkitűzéseket, amelyek elérését veszélyezteti a tanárok, orvosok és nővérek az AKCS-nemzetállamokból az OECD-országokba történő nagyarányú elvándorlása, illetve megnehezíti az olyan nemzetközi szabályozási keretek hiánya, amelyek a célkitűzések megvalósulását hivatottak biztosítani,
- R. mivel a képzett munkaerőnek a fejlődő országokból Európába történő elvándorlását gazdasági okok (szegénység, alulfejlettség, alacsony fizetések, gyenge oktatási rendszer, az OECD-országok népességének munkaerőhiányhoz vezető elöregedése és csökkenése), politikai tényezők (erőszak, konfliktusok, különösen az értelmiségiek elleni száműzetéssel súlyosbított politikai elnyomás), valamint különösen az afrikai országokban a befogadó országok földrajzi közelsége, a közös nyelv és a gyarmati vagy történelmi kapcsolatok is ösztönzik,
- S. mivel az európai országokban jelentkező munkaerőhiány káros hatást fejthet ki azáltal, hogy az AKCS-országokból „elszívja” a képzett munkaerőt, és ezáltal hozzájárul az életminőség, valamint a szociális közszolgáltatások minőségének romlásához az AKCS-országokban,

⁽¹⁾ OECD – A migráció hatása a küldő országokra: ismereteink (2006).

⁽²⁾ Az UNDP jelentése, – Emberi fejlődés 2001.

- T. mivel az illegális vagy kényszeremigráció kérdését a biztonsági megfontolások vonatkozásában kezelik, a fejlődés tágabb összefüggése helyett, amely utóbbi figyelembe veszi a migráció problémáit a fejlesztési stratégiákban,
- U. mivel a képzett munkaerő migrációja pozitív hatással lehet az egyes bevándorlókra – a jobb gazdasági kilátások és magasabb fizetés révén –, valamint a migráns származási országában élő családjára és magára a származási országra is, kiváltképpen a hazautalásoknak köszönhetően,
- V. mivel alapvető fontosságú annak tudomásul vétele, hogy a migráció kedvező módon járulhat hozzá a civilizációk és kultúrák közötti mélyebb megértés előmozdításához, valamint a posztkoloniális és területi megosztottságon való felülemelkedéshez az országok és népek közötti kapcsolatok kialakításával,
- W. mivel a befogadó országokban a bevándorlók beilleszkedésének, illetve a származási országokba való visszailleszkedésének nehézségei, a diszkrimináció és a szellemi erőforrások elvesztegetése (az a jelenség, amikor a munkavállalót képzettségi szintje alatti munkára veszik fel) tönkretelheti a migránsok szakmai előrelépését,
- X. mivel a hazautalások a fejlődő országok második legfontosabb külső finanszírozási forrásának számítanak, pozitív hatást gyakorolnak a származási országokra (kiváltképpen a migránsok családi bevételeinek növekedése, valamint a fogyasztás és a befektetések emelkedése tekintetében, amely viszont gazdasági növekedést eredményez), valamint anticiklikus hatást fejtenek ki gazdasági válságok, háborúk és természeti katasztrófák esetén, de mivel a kezelési költség azok 20 %-át is kiteheti,
- Y. mivel az etikus munkaerőfelvételre vonatkozó önkéntes magatartási kódexek (amelyek bizonyos esetekben nem igazodnak megfelelően a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) által megállapított rendelkezésekhez) hatékonyságát szakértők és gyakorlati szakemberek is megkérdőjelezték, különösen ha azok csak a közzszférára korlátozódnak,
- Z. mivel a körkörös migráció (a származási ország és a befogadó ország közötti kétirányú mozgás) elősegíti a valódi nemzetközi mobilitást, előmozdítja a nemzetközi tudatosságot és komoly lehetőségeket kínál a befogadó országok és a származási országok fejlődése szempontjából, és ezért ösztönözni kell és meg kell könnyíteni,
- AA. mivel a visszatérő migráció magasabb eséllyel képes az agyelszívás problémájának kezelésére és a fejlődés előmozdítására, ha az a migránsok hazájukba történő önkéntes visszatérésén alapul, és főleg, ha megfelelő támogatásban részesül,
- AB. mivel előfordulhat, hogy a visszatérő migránsoknak paradox módon rendkívül nehéz visszailleszkedni származási országaikba, és a munkanélküliség tekintetében hazájukban sokkal kiszolgáltatottabbak lehetnek, mint azok a személyek, akik soha nem vándoroltak ki,
- AC. mivel bizonyított tény, hogy a migránsok csoportjainak nemzeti vagy nemzeteken átnyúló szervezetekben (pl. diaszpórákban) való összefogása, valamint a diaszpórák tevékenységeinek a fejlesztés irányába történő irányítása (ún. „együttes fejlesztés”) a küldő és a befogadó országokra egyaránt igen pozitív hatással lehet,
- AD. mivel az európai népesség elöregedése még nagyobb nyomást gyakorol a képzett munkaerő piacára és fokozza a már most látható problémákat, ezért a képzett munkaerő migrációját felelősségteljesebb és hatékonyabb módon kell kezelni az EU-ban és az AKCS-országokban,
- AE. mivel az „egyenmegoldások” nem minden esetben alkalmazhatóak; mivel következképpen szükségessé válik az AKCS-országok nemzeti munkaerőpiacainak megfelelőbb vizsgálata az információs szakadék áthidalása, valamint a képzett munkaerő migrációjának terén mutatkozó hiányosságok megfelelőbb kezelése érdekében,
1. felhívja az EU tagállamait és az AKCS-országokat, hogy fokozzák erőfeszítéseiket a millenniumi fejlesztési célokkal kapcsolatban tett kötelezettségvállalásaik teljesítése érdekében, különösen annak érdekében, hogy a világban a súlyos szegénységet 2015-ig a felére csökkentsék;
 2. hangsúlyozza, hogy a jól irányított nemzetközi migráció lehetséges előnyei nagyobbak lehetnek, mint a nemzetközi szabad kereskedelemből származó előnyök;

3. rámutat, hogy a rossz és következetlen migrációs politika komoly következményekkel jár az egyéni szenvedés és a tartós alulfejlettség tekintetében;
4. sürgeti az EU-t és az AKCS-országokat, hogy a Cotonou-i Megállapodás, és különösen annak 13. cikke alapján foglalkozzanak a migráció jelentette kihívásokkal, többek között az agyelszívás problémájával, valamint hogy dolgozzanak ki konkrét migrációs politikákat és rendszereket azokra a fejlődő országokra – különös tekintettel a szubszaharai Afrika országaira – vonatkozóan, ahol a képzett munkaerő elvándorlása jelentős arányban zajlik, a képzett munkaerő migrációja okozta gazdasági és társadalmi hátrányok enyhítése érdekében;
5. aggodalmát fejezi ki az Európai Bizottság és az európai uniós tagállamok jelenlegi, a fejlesztési prioritások helyett a biztonsági prioritásokra összpontosító migrációs politikájával kapcsolatban;
6. aggodalmát fejezi ki az Európai Unió által esetlegesen elfogadott, a migránsok egyes kategóriái között alkalmazott megkülönböztető jellegű gyakorlatokkal kapcsolatban és felszólítja a Bizottságot annak megakadályozására; következőképpen felszólítja a Bizottságot, hogy a migránsok valamennyi kategóriájára terjessze ki a legális migrációról szóló politikai tervében (COM 2005/669) megfogalmazott, hamarosan megfelelő irányelvben is tükröződő, a magasan képzett migránsok kedvező munka- és életkörülményeire vonatkozó javaslatait, mint például az egy tagállam által kiadott, de valamennyi tagállamban érvényes európai uniós munkavállalási engedélyt (EU-s zöld kártya);
7. hangsúlyozza, hogy az európai uniós fejlesztési támogatásoknak a szegénység felszámolására kell irányulniuk, ezáltal megoldást találva egyes, a migrációt kiváltó okokra;
8. hangsúlyozza, hogy integrált migrációs politikákra van szükség nemzetközi, regionális (EU és AKCS) és nemzeti szinten a migrációs kérdések beépítésével a szegénység csökkentését célzó stratégiákba, valamint a migrációra esetleg hatást gyakorló politikák – például a mezőgazdasági, halászati, kereskedelmi, fejlesztési, biztonsági, igazságügyi, valamint bel- és külpolitika – közötti összhang biztosításával;
9. sürgeti az Európai Bizottságot, az EU tagállamait és az AKCS-országokat, hogy közösen foglalkozzanak a migrációs és fejlesztési politikákkal, valamint hogy fedezzék fel a közöttük levő szinergiákat, az említett politikák hatékonyságának javítása érdekében;
10. sürgeti az Európai Unió tagállamait, a nemzetközi kormányközi intézményeket és minden más érintett intézményt olyan megelőző intézkedések és stratégiák kidolgozására és végrehajtására, amelyek a faji megkülönböztetés, az idegengyűlölet, az etnocentrizmus és az ahhoz kapcsolódó, az AKCS-országokból érkező migránsokkal szembeni intolerancia felszámolására irányulnak;
11. úgy véli, hogy egy EU-szintű közös migrációs politika elfogadásához a Parlamenttel való együttdöntés kiterjesztésére és a Tanácsban minősített többséggel történő szavazásra van szükség, és felhívja a Tanácsot, hogy ezek alapján járjon el;

Magatartási kódex

12. üdvözli a 2006. áprilisi Európai Tanács következtetéseit, amelyek célja a fejlődő országok egészségügyi ágazatában tapasztalható munkaerőhiány orvoslása;
13. felszólítja az Európai Bizottságot és az EU tagállamait, hogy – a 2006. áprilisi következtetéseknek megfelelően – dolgozzanak ki és alkalmazzanak egy európai uniós magatartási kódexet (amely megfelel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet rendelkezéseinek) az egészségügyi dolgozók etikus toborzásáról, és elismeri azokat az európai uniós tagállamokat – például az Egyesült Királyságot –, amelyek ezt már megtették;
14. javasolja, hogy az európai uniós magatartási kódex hatályát terjesszék ki más alapvető területekre is, úgymint az oktatásra, és hogy a javított kódex azon a célkitűzésen alapuljon, hogy az állami és a magán munkaerőtoborzók etikus megközelítést alkalmazzanak az olyan területen tevékenykedő képzett migránsok alkalmazásba vétele tekintetében, ahol a származási ország komoly munkaerőhiányban szenved, vagy lehetőleg tartózkodjanak a dolgozók alkalmazásától;

15. támogatja a származási országok és a befogadó országok közötti kétoldalú és többoldalú megállapodásokat annak érdekében, hogy:
 - i. növekedjen a fejlődéshez való hozzájárulás;
 - ii. kiépüljön a humán és az intézményi kapacitás a migráció előnyeinek maximalizálása érdekében;
 - iii. jobb társadalmi és gazdasági feltételeket biztosítsanak a származási országokban azon tényezők minimalizálása érdekében, amelyek hatására az emberek életük javítása érdekében elhagyják hazájukat; valamint
 - iv. előmozdítsák az érdekképviselést és a tudatosság megteremtését;
16. hangsúlyozza, hogy az etikus munkaerő-toborzásról szóló önkéntes magatartási kódex semmiképpen sem elegendő a képzett munkaerő jelentős elvándorlásával járó következmények kezelésére, főként, ha csak a közszférára vonatkozik – ösztönző intézkedésekre van szükség a származási országokban és a befogadó országokban egyaránt;

Befektetés az oktatásba

17. felszólítja az Európai Uniót és az AKCS-országokat, hogy jelentős mértékben növeljék a fejlődő országok szakképzése és oktatása terén végzett befektetéseiket, főként a munkaerőhiánnyal küzdő ágazatokra, például az egészségügyre és az oktatásra összpontosítva;
18. felszólítja az Európai Uniót és az AKCS-országokat, hogy hozzanak létre nemzeti és regionális kiválósági központokat, mindenekelőtt egyetemek és kutatási intézetek formájában, különösen az egészségügy és az oktatás terén; felszólítja továbbá az Európai Uniót és az AKCS-országokat, hogy ezeket a multidiszciplináris kiválósági központokat az Európai Fejlesztési Alap (EFA) forrásaiból hozza létre, adott esetben a gazdasági növekedéshez és a fenntartható fejlődéshez szükséges valamennyi ágazatban;
19. úgy véli, hogy az EU tagállamainak és a fejlődő országoknak az oktatásba történő jelentős beruházások révén olyan proaktív kezdeményezéseket kell tenniük, amelyek segítségével ismét feltölthetők az egyes szakmai csoportok; ismételten a támogatásáról biztosítja a „20/20” célkitűzést: 20 % köztámogatás az északi országok részéről és 20 % nemzeti költségvetési támogatás a déli országoktól az alapvető szociális szolgáltatások számára (egészségügy, oktatás);
20. felszólítja a fejlődő országokat, hogy az olajár-robbanásból származó hasznot fektessék hosszú távú oktatási és képzési stratégiákba és programokba, valamint hogy az abból származó árbevételeket átlátható módon hasznosítsák;
21. sürgeti az AKCS-országokat a birtokukban lévő, a gazdasági jólét potenciális forrásainak fejlesztésére, valamint arra, hogy fordítsanak különös figyelmet az emberi erőforrások fejlesztésére és a munkahelyteremtésre valamennyi érintett ágazatban annak érdekében, hogy ösztönözzék a képzett munkavállalók származási országukban való maradását, vagy oda való visszatérését;
22. sürgeti az Európai Bizottságot az AKCS Titkársággal folytatott együttműködésre annak érdekében, hogy azonosítsák a Cotonou-i Megállapodás keretében meghatározott, gazdaságot támogató kezdeményezéseket, amelyek lehetővé tennék a származási országok számára, hogy javítsák gazdasági profiljukat és csökkentsék az illegális migráció mértékét, ily módon csökkentve a Közös Parlamenti Közgyűlés partnerállamai közötti feszültséget;
23. felszólítja az Európai Unió tagállamait, hogy teljesítsék az olyan lisszaboni célkitűzéseket, mint például az oktatás minőségének javítása és a nők foglalkoztatottságának növelése a képzett munkaerő számának emelése érdekében az Európai Unióban;

A szellemi erőforrások elvesztegetése

24. hangsúlyozza, hogy a szellemi erőforrások elvesztegetése valamennyi érintett szereplőre negatív hatással van, hiszen a fogadó országok nem élhetnek a migránsok képességeivel, a származási országok befektetésük elvesztésével szembesülnek, a migráns munkavállaló pedig képzettségénél alacsonyabb szinten dolgozik;
25. sürgeti az Európai Bizottságot, az EU tagállamait és az AKCS-országokat, hogy hozzanak döntő jelentőségű intézkedéseket a szellemi erőforrások elvesztegetése ellen, például a diplomák és készségek nemzetközi vagy kétoldalú kölcsönös elismerése révén, valamint tegyenek egyértelmű erőfeszítéseket a munkaerő-felvétel szakaszában jelentkező diszkrimináció ellen;
26. felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatokat a külföldi diplomák európai ekvivalencia-rendszerének megalkotására;

Hazautalások

27. emlékeztet rá, hogy a külföldről érkező hazautalások magánforrások, és továbbra is magánforrásnak kell maradniuk, illetve, hogy a hazautalásokat nem lehet kötelezővé tenni, és nem is helyettesíthetik a hivatalos fejlesztési támogatásokat (ODA);
28. felhívja az EU-tagállamok és az AKCS-országok kormányait, hogy dolgozzanak ki és hajtsanak végre olyan politikákat, amelyek szélesebb, gyorsabb, olcsóbb és jobban irányított hazautalási csatornák segítségével maximalizálják a hazautalások kedvező hatásait, kiváltképpen a bürokrácia csökkentésével, valamint a kisebb tranzakciókra vonatkozó banki szolgáltatások javításával a piac túlszabályozása nélkül;
29. különösképpen felhívja az Európai Bizottságot, az EU tagállamait és az AKCS-országokat, hogy hajtsanak végre politikákat az alábbi célokkal:
 - a pénzügyi intézmények hozzáférhetőségének javítása és szélesítése a migránsok és családjaik számára („banking the unbanked”) ⁽¹⁾,
 - a pénzügyi intézmények támogatása és tevékeny ösztönzése olyan stratégiák kidolgozására, amelyek révén csökkenteni lehet a hazautalások költségeit, különösen új technológiák használatának kidolgozásával,
 - a hazautalások ösztönzése a származási és a fogadó országban nyújtott adókedvezmények révén,
 - a hazautalások (egészségügyre és oktatásra összpontosító) fejlesztési célokra történő felhasználásának ösztönzése a hazautalt összeghez kapcsolódó nemzeti és önkormányzati kiegészítő hozzájárulások révén („matching funds”) ⁽²⁾,
 - az adómentes „fejlesztési célú megtakarítás” számlákhoz hasonló, a migránsok számára létrehozott innovatív pénzügyi termékek bevezetése azokban a fogadó országokban, ahol a migránsok pénzt tudnak megtakarítani a későbbi hazautalásra,
 - a hazautalások a termelékeny befektetések felé történő irányítása, megkönnyítve a mikro-, kis- és középvállalatok hitelhez jutását, illetve javítva a migránsok és családjuk pénzügyi kultúráját,
 - a hazautalási tranzakciók gyorsabbá és biztonságosabbá tétele annak ösztönzésére, hogy a migránsok a hivatalos átutalási módszereket használják, illetve biztosítva az informális úton zajló pénzügyi tranzakciók, különösen a hawala-hálózatok átláthatóságát;
30. figyelmeztet ugyanakkor a pénzügyi tranzakciók túlszabályozásának kockázatára is, ami akadályozhatja vagy megnehezítheti a hazautalásokat, felhívja ezért az EU tagállamait és az Európai Parlamentet, hogy ezt a szempontot is vegyék figyelembe az Európai Bizottság belső piaci fizetési szolgáltatásokról szóló irányelvre irányuló javaslatának ⁽³⁾ vizsgálatakor,

Körkörös migráció

31. felszólítja az EU tagállamait és az AKCS-országokat, hogy a fogadó és a származási országban alkalmazott beléptetési és visszafogadási követelmények és eljárások rugalmasabbá tételére irányuló kézzelfogható intézkedések, valamint a visszatérő migránsok hosszabb és rugalmasabb szerződési és visszautazási lehetősége révén ösztönözzék a körkörös migrációt,
32. felszólítja az EU tagállamait és az AKCS-országokat, hogy ösztönözzék a körkörös migrációt a déli országok közalkalmazottai (tanárok, kutatók és orvosok) számára létrehozott kettős alkalmazási rendszerek segítségével; ismételten felkéri az Európai Bizottságot, hogy készítsen tanulmányt a kettős alkalmazás kapcsán az európai uniós tagállamok által szerzett tapasztalatokról;
33. úgy véli, hogy a magasan képzett munkavállalókról szóló irányelvnek, amelyet az Európai Bizottság most készít elő, megfelelő figyelmet kell szentelnie a képzett migránsok jogállásának, hogy ösztönözze a körkörös migrációt és/vagy az ideiglenes hazatérést;
34. felszólítja az EU tagállamait és az AKCS-országokat, hogy tegyék meg a szükséges intézkedéseket a nyugdíjak és az egészségbiztosítási fedezet hordozhatósága érdekében a származási országukba visszatérő migránsok esetén, és tegyék lehetővé, hogy az egészségügyi ellátás igénybe vételére visszatérhessenek abba az országba, ahol szolgáltatásokat nyújtottak;

⁽¹⁾ Ahogyan az Egyesült Királyság Alsóházának Nemzetközi Fejlesztési Bizottsága is javasolja.

⁽²⁾ Ilyen politikára sikeres példa a mexikói „dos por uno” program és Andok-beli államok támogatására irányuló olasz „juntos por los Andes” kezdeményezés.

⁽³⁾ COM(2005)0603.

35. felszólítja az EU tagállamait és az AKCS-országokat, hogy vizsgálják meg a kettős állampolgársággal kapcsolatos megállapodásaikat annak érdekében, hogy ösztönözni lehessen a körkörös migrációt és az ideiglenes hazatérést;
36. felszólítja az EU-t, hogy a potenciális hazatérők számára az eredeti hazatérés dátumától kezdve egy bizonyos ideig biztosítsa a lehetőséget az EU-ba való visszatérésre;
37. felszólítja az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy a harmadik országokkal a migráció- és menekültügy kérdésében folytatott együttműködés tematikus programja keretében dolgozzon ki egyedi kezdeményezéseket vagy akár külön költségvetési tételt a migránsok önkéntes hazatérésének támogatására, az alábbi alkotóelemekkel:
 - a hazatérő migránsok bevonása a fejlesztési programokba, ahol sikeresen hasznosíthatják megszerzett tapasztalataikat, és ami biztosíthatja a közösségbe való visszailleszkedésüket;
 - szakmai és pénzügyi ösztönzők a potenciális hazatérőknek, valamint megfelelő infrastruktúra a szakmájukban való elmélyedésre;
 - a hitelfelvételi lehetőségek és vállalatvezetési képzések javítása a hazatérő migránsok számára annak érdekében, hogy ösztönzést kapjanak kisvállalkozások alapítására;

Diaszpórák és együttes fejlesztés

38. elismeri a diaszpórák és a migránsok szövetségeinek jelentőségét az EU és a származási országok közötti kapcsolatok erősítésében, különösen a migráció területén; szorosabb együttműködésre szólítja fel a fejlődő országok és a tagállamok intézményeit, ideértve az együttes fejlesztési programok végrehajtását is;
39. azon az állásponton van, hogy az együttes fejlesztést, vagyis a diaszpórák által a származási ország fejlődésében játszott szerep elismerését és támogatását európai szinten teljes mértékben el kell ismerni;
40. felszólítja a fogadó és a származási országokat, hogy logisztikai és pénzügyi eszközökkel támogassák a diaszpórák és a migránsok egyesületei szövetségei által a migránsok integrációja, a hazautalások kollektív kezelése, valamint a származási országban végrehajtandó befektetési programok és a szerzett jogokkal kapcsolatos információk terjesztése érdekében tett kezdeményezéseket;
41. azt tanácsolja a származási országok kormányainak, hogy hozzanak létre szorosabb kapcsolatot a migránsokkal olyan intézményi platformokat létrehozása által, amelyek keretében a közzféra különféle szereplői közös munkát végeznek;
42. elismeri és támogatja a diaszpórák erőteljes szerepvállalását és fogadó és a származási országok közötti kereskedelmi és gazdasági együttműködésben, nevezetesen az információk hiányából származó akadályok felszámolása révén;
43. ösztönzi a diaszpórákat a készség- és tudástranszferben való részvételre és azok megkönnyítésére, főként az OECD-országokban élő és a származási országokban maradó képzett munkavállalók közötti kapcsolatok elmélyítése révén, a tudósok és kutatók közötti transznacionális hálózatok és digitális egyetemek létrehozásán keresztül, illetve az e-tanulás fejlesztése segítségével; üdvözli továbbá a Nemzetközi Migrációs Szervezet („Migration for Development in Africa”) és az ENSZ Fejlesztési Programja („Transfer of Knowledge through Expatriate Nationals”) irányításával e téren zajló programokat;
44. üdvözli az afrikai migrációs kutatási központok létrehozását az AKCS-n belüli migrációs eszköz keretében, amely központok olyan megbízható adatokat és kiegészítő eszközöket szolgáltatnak, amelyek elősegítik a politikák hatékonyabb kidolgozását és a migráció hatékonyabb kezelését, különösképpen az AKCS-országok kormányai esetében;
45. üdvözli a migrációs információs és irányító központok ⁽¹⁾ létrehozására vonatkozó bejelentést, amely központokat az EU migrációra és Afrika fejlődésére irányuló programjának keretében támogatnak majd azzal a céllal, hogy információt és támogatást nyújtsanak a potenciális és a visszatérő migránsoknak, valamint felszólítja az EU tagállamait, hogy nyújtsanak mind anyagi, mind pedig logisztikai támogatást e központoknak;

(¹) Az első migrációs információs és irányító központot Bamakóban (Mali) hozzák létre.

46. elismeri a nem kormányzati szervezetek jelentős hozzájárulását a migrációs folyamatok kezelésének javításához, valamint annak biztosításához, hogy a migránsok nagyobb mértékben járulhassanak hozzá saját származási országuk fejlődéséhez; kéri továbbá a migráció terén aktív nem kormányzati szervezetek megfelelő támogatását;
47. hangsúlyozza, hogy a diaszpórák, a migránsok szövetségeinek és a nem kormányzati szervezetek szerepét következetes és hatékony migrációs és fejlesztési politikának kell kísérnie mind a befogadó országban, mind pedig a származási országban;
48. utasítja társelnökeit, hogy továbbítsák ezen állásfoglalást az AKCS-EU Tanácsnak, az Európai Bizottságnak és az Afrikai Uniónak.

ÁLLÁSFOGLALÁS ⁽¹⁾

a dárfúri helyzetről

Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés,

- amely 2007. június 25. és 28. között ült össze a németországi Wiesbadenben,
 - tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanács 1591. határozatával létrehozott, Szudánnal foglalkozó szakértői csoport 2006. október 11-i végleges jelentésére,
 - tekintettel az Afrikai Unió (AU) 2004 áprilisában hozott, az Afrikai Unió szudáni missziójának (AMIS) történő létrehozásáról szóló határozatára,
 - tekintettel a nigériai Abudzsában 2006. május 5-én a szudáni kormány (GoS) és a legnagyobb lázadó csoport, a Szudáni Felszabadítási Hadsereg/Mozgalom (SLA/M) által aláírt dárfúri békemegállapodásra,
 - tekintettel a 2007. április 28–29-én Tripoliban elfogadott, a dárfúri politikai folyamatról szóló tripoli konszenzusra,
 - tekintettel a 2007. április 9-én a GoS, az Egyesült Nemzetek (ENSZ) és az Afrikai Unió között létrejött háromoldalú megállapodásra a könnyű és a nehéz támogatási csomagról,
 - tekintettel eljárási szabályzata 17. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel az ENSZ „védelmi felelősség” elve értelmében, amennyiben a nemzeti hatóságok nyilvánvalóan nem biztosítanak védelmet a lakosság számára, más feladata a szükséges védelemről gondoskodni,
 - B. mivel Kína az ENSZ Biztonsági Tanácsának állandó tagja és Szudán kiemelt kereskedelmi partnere; mivel 2007. május 10-én Kna Liu Guijin-t nevezte ki dárfúri különleges megbízottjának,
 - C. mivel Szudán 2002-ban aláírta a Nemzetközi Büntetőbíróságot létrehozó Római Statútumot, de nem ratifikálta azt,
 - D. mivel az Afrikai Unió haderőinek dárfúri teljesítménye igen dicséretre méltó; mivel azonban meg kell erősíteni ezeket az erőket és biztosítani kell számukra a küldetésük hatékony végrehajtásához szükséges minden logisztikai és pénzügyi támogatást,
1. üdvözlözi az AU/ENSZ vegyes haderő 2007. június 12-én történt elfogadását a GoS által; emlékeztet arra, hogy a GoS korábban kötelezettséget vállalt a vegyes haderő Szudánba való beengedésére; ezért hangsúlyozza annak fontosságát, hogy biztosítsák a haderő lehető leggyorsabb bevetését és a szudáni hatóságokkal való folyamatos együttműködést, és elvárja a GoS-tól a milíciák – többek között a Janjaweed – lefegyverzését, valamint a dárfúri régió bombázásának beszüntetését;

(¹) Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés fogadta el 2007. június 28-án Wiesbadenben (Németország).